

Joan xv: 5-6.

De zelykenis heeft leidoel, ^{de} te leeren ~~ende~~ ^{de} onvruchtbaer-
heid en dorheid en de natuurs bestry wy ~~de~~ Christus ingeft
nieuwe kracht en leven uit Hem putten.

Bij den aanwag moeten wy onseken dien regel welke by
alle zelykenisten in acht te nemen is, dat men nammelyk
niet moet dromen op alle eigenschappen welke er in den
wyngeest te vinden is, maar dat men alleen heeft te letten
op het hoofdoel waar toe Christus deze zelykenis aanwilt.

Dit hoofdoel is drieërlei a. Dat wy geen vromigen om goed
te doen bezitten, tenzij men het aan Christus ontleent.

b. Dat de vader ons die in Hem wortel hebben door künwring
doet toenemen.

c. Dat Hij de onvruchtbare ransken wy neemt, opdat zij in
het rijn gevoele verbranden.

Bykens elck schaamt zich te antkennen, dat wat goed te
hebben. Zulks niet ten van God komen; doch daer men zich
degenade gese. voortelt als een algemeene gave, zelyk alle
natuurs gese, zoo beschouwt men, de zaak al duer gevoel.

Christus echter drukt de zelykenis vooral hier op, dat
de levenskracht alleen uit Hem vloeit, van daer voortdout
~~de~~ ^{de} onvruchtbare natuurs des menschen voortdout is van alle
wereldsk goed: omdat niemand de natuurs van de wyne-
stok berit tot dat Hij inden telve is ingeënt. Welke by zonde
genade den ontverkeeren te beente valt.

De vader landman zijnde is de eerste vromer van al dit goed,
die de ransken gese. j. ent. Het levensbeginnel is in
Jesus, met welke wortel de ransken leven.

Dat Jesus lief neemt de ware wijstok; wil zeggen, dat de
mensch zich te vergeefs afmet in ergens elders levenskracht
en geest te zoeken, want dat nergens doelmatige vrucht ge-
voel. ~~voel~~ ^{voel} ~~voel~~ ^{voel} dan bij de in Hem geente ransken

2° 2 Alle ranken die in mij geen vruchten. Jaer Sommi-
gende genade vtheeren, anderen de selve berispt en de dinst
ken, en anderen door lankheit der selve vtheeren. Zoo ~~er~~ werkt
thij met deze woorden, eene kommer, ~~ver~~houdende dat de on-
vruchtbare ranken zullen weggenomen worden: Doch men
vraagt mischien: Kan het them die, ~~is~~ Christus is en getijp
mel aan vruchten onttrekken? Welke worden in de schakking
van mensche. beschouwd in de wijnstok te zijn, die echter niet
ter daad niet in them gewortelt zijn. Zoo want God bij de Profeten
Israël zijn wijnstok, ~~W~~elke door vtheeringe onwilliging van
het volk de naamen der gemeente droeg. -

Ende die vruchten draagt van een rank waecht men drijven,
Zoo van een Christe. Christelijtheit: t.w. een Chr: kunnent of gemoeds
stemming: een Chr: wandel en gesproke, Christ. goddelijc oefening
en vrymerken of gevoelende des levens. God te eeren, goed aan an-
deren te doen, en de kracht der waerheit te openbaren. -
Die in them is draagt hierdoor die vrucht. - Wij merken uit het
de vermelding van de vader doet met de ranken: dat het niet
genueg is eens deelgenooten. Zynes aanneminge te worden, ten
zij God zyne genade in ons voortzet. - Dere sweijping en zui-
ving, ~~ker~~tenen ons de vele en schadelijke dwaasheit
waaran ons vtheech oversteet, met een verdelende kracht aan
alle zynen in sprakende tenzij wij door gods hand besnoed
worden. De beste kuyftknoodij: Zulke geschiedt door woord, geest en vtheeringe
wanneer thij zeijt de ranken te zuiwere, opdat ze meer vrucht
dringe. leert ~~al~~: Hoe er voortgang in godzalijheid wete. ~~over~~
daar te geschiedt al godsarbeiden vry.

2° 3 Gij hebt zyt alree tein van het woord, dat ik tot u ge-
spreek heb. -

Thij maekt te opmerkzaam dat te in zich zelve alree vnde vthe-
den haalde te geen thij gerechtigheid. t.w. dat te in them geent zijnde ook
te gelyk gereinigd wort. Dan tenit thij aan de wyse der zui-
ving te wete. door het woord, zyne leer. - welke zij met zyne noud
geword hadde: Niet dat de stem des menschen die kracht heeft
op zich zelve genomen, maer voor woort Christus te geestelicht
door zyne geest het aan het hart bringende: Voor woort is die
stem een reinigend instrument. Christus verstaant hier echter
niet door dat te zyn van alle zonde, maer thij stelt hunne

onderverinding voor, opdat zij de noodzakelykheid
van voortdurende dien genade kenne. . . De des lieden
gelukkig doet thy dus schatten op grond van onder-
verinding opdat zij gewekt worde tot meerdere
overweging, als teyn de des landhuanskenverings
instrument. -

Vol, Blyft in mij etc

Wederom wekt thy ze tot lofze en lof om de genade
waarmede ze bezigginge zijn te behouden: Nooit kan
genoege tegen die vleeschelike zektheid gewaanschnit worden
ook verwacht Jesus zich aldus aamthe te verheerlijken, gelijk
de hen dekten waarmt hare jongen die zich onder hand verheerlij-
ken: opdat men niet door liegen lof in mystie zich in het
verderfste. - Thy openbaart hier in teyn voornemen dat thy het
begonnen werk met wel laten varen, maar belooft een
krachtige werking van thyne geest, indien wij het slecht niet
willen biter de them verordende wy: Blyft in mij, rest thy
ik ben welly in te blive. - Die in mij blyft draagt vrucht:
die met een levende wortel in jesus draagt vruchten. -

828 Ik ben de verjuttel, gy de rancien, die in mij blyft, en kint

Dit is de blootom of toepassing van de geheele gelykenis
wanneer wij biter them zijn, geen goede goet aange-
name vrucht brengen wij voort: want wij zijn in het min-
ste geschikt tot goed doen. - Roamschen en alle menschen
van naturen trachten de meening deder woorden te ont-
leunen en te vernietigen: met vele woorden wel men
wel beweren dat men zonder J. niets kan: echter doornut
men nog altho dat men iets van dat vernoyze heeft: met
dathet op zich zelve genoege is, doch door de genade god on-
steunt ^{valgt} het. - Men kan het niet onden dat des mensche
Zoo ontleedigd wordt, dat thy niets van kunnen bybrengen
met zich zelve. Evenwel dera dunde de Lee Christus kan
met gemakkelijck worden aenryde gesteld. - Wel lewt men
wij kunnen niets met ons zelve: doch van Christus gehol-
pen zynde, kunnen iets boven het geen men genade weent. -
De rancie leert Jesus draagt geen vrucht ^{echter} van zich zelve.

Hij spreekt hier niet van de hulp van zijne medewersta-
genode, maar hij berooft ons hier van alle kracht, troost
ons niet lofsant van hem. toekomst. - Zonder mij, betekene
niet dan met mij. - men reeft maar de rank die in geplant
wordt is toch al iets voor hij uitgeent wordt. Doch hier wordt
niet geleerd, ~~Wat~~ wij van nature hebben: maar het gaat van
de veronderstelling uit dat men door de vereeniging met Christus
tus ranken wordt. ~~Maar~~ hier is het ier een gelukenis voder
te willegeen dan het doel des gelukenis: de leer des Nijbels
is duidelijk

166

De Straf der Sonden kbaerheit wordt voorziet op te waken
tot verharding: de le is godt gave en wythans de wakk
tot wrede misde bedij, egedat het dastelide theschons
uit uitrukke. -

Verdoring van thens is t begin van de wort setting
niet dat dit het lot der ambrosten en velt sal zijn
doch vele naar t hyn van ce sty bloejes, die
naar trend te leen stellen. -